

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

ב' אמר ר' יהודה שרנא
 ימשחא. עי' לקמן דף קכז
 ע"ב מוס' ד"ה רמז:
 תוס' ד"ה הנפמא וכו'
 רבה נמי אית ליה. עי'
 ונחמז דף מא ע"ב מוס'
 ד"ה כל מילי. ובעירובין דף
 ע"ב מוס' ד"ה לא מימא:

לעזי רע"י

קרינ"ש. פגומים.

מוסף רש"י

הלכה כסתם משנה. רבי
זוטא קידר המשנה וכשרה
יבירי חכם ושירו בעיניו שאל
ועלם ולא הזכיר סא אומר
גמליה, כדי שאל יסא שניה
נפוי יחיד ונאלץ חלילי שטו
נפסי המרוצים ויעשו כמותן
ביצה ב. מרכני שלה
ר. ראה רש"י לעיל מד
וטיילטו שרגא. נר
העליקו נר בשבת וכנה
(יבמות יד.).

רבינו חננאל

[illegible]

ינפטא (הוה) אסיר, ורבה ורר
כל צורות שבחצר

כי לא מצאו היתר אחר.

כירה פרק שלישי עשרת

מוסר לנטופה. דסתם כילת חתנים אין לה גג טפח שנקליטין ויזאלין לשני ראשי המטה באמצעה אחד לכאן ואחד לכאן ויומן כליום' עומד לזה ומשליך האהל עליה והוא שופע לכאן ולכאן וכיון שאינו רחב טפח אינו אהל אין לו בל ציץ ולא סתירה: **צאל חוליות.** בזמורה יושב פרכים שמא תפלו ותמרקו

מחר למנחה ומחר מוסר לנטופה. דסתם כילת חתנים אין לה גג טפח שנקליטין ויזאלין לשני ראשי המטה באמצעה אחד לכאן ואחד לכאן ויומן כליום' עומד לזה ומשליך האהל עליה והוא שופע לכאן ולכאן וכיון שאינו רחב טפח אינו אהל אין לו בל ציץ ולא סתירה: **צאל חוליות.** בזמורה יושב פרכים שמא תפלו ותמרקו

ויחזיקנה ונמלא עושה כלי: חידקי.
 חיתוכין סביב לה קרינ'ש ודומה
 לפרקקים ומאן דמזי סבר של פרקים
 הוא: גדולה. הואיל וזכרה לעשותה
 בשל חוליות כן אית זיה חידקי סברי
 החוליות והי אסור אפילו לרש לנקש
 כדלמא ר' לויט' ניטלת צמחי ידים אסור
 לעלותה: **רי פליגי בקטנה דאית בה**
חידקי. דכולי עלמא ידעי דלאו
 חוליות ניכו: גורנין. אטו חוליות:
ומי אמר רבי יוחנן הכי. הלכה כר'
 יהודה: ספא משנתינו. דמוכני דקמי
 הא אין עליה מעות שריא בגון שלא
 יהי עליה צן השמשות והכי תידוק
 מנייה טעמא דרש עליה מעות כשקדש
 היום הא אין עליה כשקדש היום
 שריא: **לדיוספרא.** מקום: איבעיא
 להו. חדא הוראה הואי והכי קאמר
 הורה במנורה להיתרא כדרך שהיה ר'
 ששמעון מתיר בנר ישן או דילמא שמי
 הוראות הוו הורה במנורה לאיסור
 כדלמא ר' דחידקי וגורנין אטו חוליות
 וכרש' הורה בנר להיתר: **וטולטל שרגא.**
 נר שצבה: **לעולם כרבי שמעון סבירא**
ליה. דאי סבירא ליה דאסור לא הוה
 מטלטל ליה לכבוד ר' יהושע בן לוי
 דליעבד איסורא: **שרגא דמחא.**
 שדלק נר של שמן: שרי לעטלוה.
 אחר שצבה כר' שמעון דלא מחאי:
אבל צנפשא. דמסרת אפילו רבי
 שמעון מרה דלא חזי אלא למלאכה:
איכאפד זבא. משום טיגון המטה:

צעא לעעוריה. בשאלות:

השירים

הוא דלא הוה עבד * א"ר יהודה שרגא דמשחא
אסור לטלטולה רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו דנפ
(דהואיל וחזי לכסות ביה מנא) רב אייא אקלע לבי רב
בטינא אתיבי אפוריא קמיה דרבא איקפד רבא בעא ל
ורב יוסף דאמרי תרווייהו שרגא דנפטא נמי שרי לטל
לכסויי בה מנא אלא מעתה כל צורות שבחצר מטלט
בהו מנא א"ל הא איכא תורת כלי עליה הני ליכא תורת

לְאֹאקוּמָה הָיָה צְרִיפוֹ אֲבָל לֹא־מֵאֵן דָּאסְרִי קָשָׁה וּמִרְכָּה רִיבִי^א דְּהַתָּם מִי וּפְעָמִים וּזְקִיפִין אוֹתָן^ב 10. הָרוּרָה בַּמְנוּרָה לְהִיתְרָא וּבִרְשִׁי בְּנֵי נָמִי וְזֹאת^ג אֲמַאי לֹא קָאֵמַר נָמִי אוֹ דִּילְמָא הוּרָה בַּמְנוּרָה לְהִיתְרָא^ד כְּרִצִּי טְרִיפּוֹת (חֲלִיץ 97 ו: טז) הוּרִי בַּטְרַפְחָת כְּרִצִּי צוּפֵק אִיעֵיאל לִי בַּטְרַפְחָת לְהִיתְרָא כְּרִצִּי צוּפֵק וּכְרִצִּי צוּפֵק לֹא סָצִירָא לְהוּ וְיִלְ דְּהָ טַעַם אֶחָד לְשֵׁנִיהָ דְנִרְבָּא מִשּׁוּם מוֹקָהּ וּמְנוּרָה^ה מִשּׁוּם בְּנִין^ו וְעוֹתוּ נָמִי לְהִיתְרָא וּמִיּוֹ בָּלוּ הֵי מְגִינָין שֶׁ סָפְרִים וְיִלְ הוּרִי בַּטְרַפְחָת שֶׁלְחֹפִית וּבִנְיֵטֵל הָאֵם^ז הוּהָ עוֹצָדָא וְהָאִכִּילָה רַבִּי טְרַפּוֹן לְכַלְצִים וְאִחָא וְגַרְסָה הָתָם הוּרִי בַּטְרַפְחָת לְהִיתְרָא וּכְרִצִּי צוּפֵק לְהִיתְרָא^ח כִּי וְרִשְׁאֵי לְתַלְתּוֹת מְנוּרָה בְּנִרְבָּא וְעוֹד דְּלֹכְתִּי הוּי לִיָּה לְמִיעֵיאל אוֹ דִּילְמָא תְּרִוּיִי מִשְׁמַע דְּהָא שְׂרָגָא דְּמִשְׁחָא דְּשִׁרִי לְטַלְטְלָהּ הֵינּוּ לִרְיָ שְׁמַעוֹן^ט וְעוֹד שְׁמַעוֹן דְּנִפְסָא^י חִיקָן לִיָּה לִרְיָ אֵלִיעֶזֶר דְּרִבִּי שְׁמַעוֹן לֵךְ פִּי בְּקוֹנְטָנָה שִׁיחָדָה לְמַעוֹת^י 12. וְרַבָּה נָמִי אִית לִיָּה כְּדָאֵמַר אֲבִי^י כָּל מִילֵי דְמַר עֲבִיד כִּי כְּכַמָּה חֲרִיפָא שְׁמַעְתָּא דְּרַדְדִּיקי אֵימּוֹר דְּאִמּוֹר^{יב} שְׂבַחָה לְתַחֲלִילָה מִי אֲמַאי נָמִי אֲרִיבִי דְּרִבִּי יְהוּדָה לֹא מֵיירִי בְּהַדְלִיקוֹן בִּי בָּאוּתָה שְׂבַח וְשִׁימָא שֶׁ לֹא הִרְוּתָם בִּי מִתְּתָם דְּנִפְסָא דְּנִפְסָא אֲסוֹר אֲפִי^{יג} לְרִבִּי שְׁמַעוֹן (גְּמָר. ל. ה.) אֲבָל אֲלֵא שְׁרִיחוּ רַע וְחוּי לְכַסּוּיָּה מִנָּה אֲבָל נָר שֶׁן מְקָהָ לִיָּה לְגַגִּי

יִוֹסֵף שָׂרוּ אֶפִּילוֹ שְׂרָגָא דִּנְפֻטָא. וְאִסְיָקָנָא מִשּׁוּם דַּחְזוּ לְכִסּוּיִי בְּהוּ מִנִּי דִּנְפֻטָא. וְאִם תֹּאמַר אֵי הָכִי טַלְטֻלוּ הָוָאִיל וְחִזּוּ לְכִסּוּיִי בְּהוּ מִנָּא דִּנְפֻטָא, שְׁנֵי צְרוּרוֹת הָוָאִיל וְאִינָּה תוֹרַת כְּלִי עֲלִיהֶן

בשבת אלא נר דר"ש. ריטצ"א. כח. דלר' יהודה דמשחא נמי אסור בישן, [מחמת מיאוס. ריטצ"א
לא. במילתיה דרבא דהוה מנח סכינא א

מזו.

נו א ב מיי פכ"ו מהל'
שבת הלכה יא טוש"ע
או"ח סי' רעט טעיק ז:

תום' ישנים

(א) ופי' זה חמור מוקפה
מחמת אסור לה' יוחנן מלא
חממה אסור בידים כמו נגינה
דספק כרס' וכן קבר אסור
דספק חולין ין
[טז.] ע"כ כל שרי ר"מ
ר' אבנ שוטט דלון רבוי
כיום לא ר"מ ית ליה
בפרקין (לגול מד.) מחמת
מחמת מיואס דלסי מלא
בפרק בתרא דרב אסור
כרס' מדכרבי דחוי אסור
דרי' מוקפה מחמת מיואס
מכ"י ר"מ ב"ק מוכח
מכ"י דלדודים מחמת אסור
חמור טפי' ין

מוסף תוספות

[illegible][illegible]

אלהא מילתא. מוס' הרא"ש.
אבל כרבי בזפק לא ס"ל,
מוס' חולין נו: ד"ה איבעיא.
מוקימנא כר' יהודה. רמב"ן.

רבי שמעון נר שהדליקו בצוהת שבת והא דלא פסיק רבי יוחנן כרבי מאיר דהא קבר לגמרי כוותיה דשרי מוקאף מחמת מילום ואסר מוקאף מחמת איסור נקט רבי יהודה משום דבכל מקום הוחרב גבי מוקאף ועוד דלא מצינו דאית ליה לרבי מאיר מוקאף מחמת איסור גרידא אלא מצינו דאית ליה לרבי יוחנן דאיתא

תרתי מחמת מיאוס ומחמת איסור
אך לפי זה קשה לרש"א דמשמע
דנקט בזמורה אין לנו כרבי שמעון
אבל רבי שמעון מיהא שרי בזמורה
ולמאי דמפרש טעמא דזמורה משום
דלדס קובע לו מקום הכי שרי רבי
שמעון הוה אמרי' בריש כל הכלים
(לקמן דף קכג.) הכל מודים בסרי חירי
ומזורי כיון דקפיד עלייהו מיחד להו
מקום וגרלה לפרש"י דרבי יוחנן פסק
כרבי יהודה בזמורה מחמת מיאוס
וכ"ש בזמורה מחמת איסור א) כדמוכח
בפרק בתרא (דף קמ.) דקאמר כצולי
שבת הלכה כרבי שמעון דר ממזקה
מחמת מיאוס וחד אמר ממזקה מחמת
מיאוס נמי הלכה כרבי שמעון דר
ממזקה מחמת איסור דהיינו שהדליקו
בה בראותה שבת והא דקאמר אנו אין
לנו אלא דבר כרבי שמעון לאו משום
דסגר כוותיה דבר אלא כלומר אין
לנו שיעור אפי' רבי שמעון דמיקל
אלא דבר אצל' כמורה אסר' והשתא
קיימי תריביהו אחד ביימא וחד מני
נמי למינקט רבי מאיר:

והוא בילת חתנים דאדם קובע לה מקום. פי' רש"י דלדס קובע לה מקום כמו למורה ואפ"ה שרי שמואל אלף ודאי לא חשיב קציעות שלה ושל מנורה קציעות אלף היכל דקבע מקום לגמרי' דסאמר צפ"ל כל הכללי (לקמן קכג. וסג.)

דחוליות בין גיולה בין חסונה אסורה. פי' רש"י

מִשּׁוֹם כְּבוֹדוֹ דִּר' יוֹחָנָן
לְמַלְטוּלָה דִּנְפֻטָא
נְמִי שְׂרִי לְמַלְטוּלָה
הוּה מְאִיֶּסן בִּי כִרְעִיָּה
עֲשׂוּרִיָּה א"ל מ"ט רַבָּה
לִיָּה א"ל הוּאִיל וְחוּזִיא
וְחוּזִיא לְכִסּוּי
כְּלִי עֲלֶיהָ מִי לֹא תִנְיָא
הַשִּׁירִים

בגוֹן¹³ אֶהְיוּלוֹת מַחֲזִירִין יָחַד וְאִינֶם מִתְּפַרְקִין וּפְעָמִים מִטֵּיִן אֹתָם
יֵחִיתָרָא אֹד דִּילְמָא בְּמִנְהָה הוֹרָה לְאִיסוּרָא וּבִרְ"שׁ בְּנֵר לְהִיתָרָא.
וּמַעֲוִין¹⁴ בְּנֵר¹⁵ וּכְרֵי שְׁמַעוֹן בְּנֵר לֹא סָבִירָא לֵיה¹⁶ דְּהֵג¹⁷ אִיתָא אֲבָל
הוֹרֵי טַרְפַּחְתָּ לְאִיסוּרָא וּכְרֵי צוֹפֵק לְהִיתָרָא אֹד דִּילְמָא הוֹרֵי
לֹא שִׁיךְ לְמִיתְלִי¹⁸ מִנּוּרָה בְּנֵר כְּתִלִי טַרְפַּחְתָּ צוֹפֵק¹⁹ דְּהֵבֵא אֵין
לֵילָא בְּעִי לְמִימַר דִּר' לֹא סָבֵר בְּנֵר כִּרְ"שׁ מִשּׁוּם²⁰ דְּרִיבִ"ל פְּסִיק לְעִיל
לְהִיתָרָא כְּדָאמַר הֵא אֹד דִּילְמָא הוֹרֵי טַרְפַּחְתָּ לְהִיתָרָא וּכִר' צוֹפֵק
לְאִיסוּרָא דֵּאֵי כִרְ"שׁ שְׂרוֹ לֹא דִּיתֵי הֵתָם יֵי אִיֵּא הֵתָם לֵאמֹר טַרְפַּחְתָּ אִיֵּא
הֵלָכָה חֲמוּרָא טַרְפִּין וְאִמַר לֵיה ר' עֲקִיבָא טוֹעָה בְּדִבְרֵי מִשְׁנֵה אִתָּה
הוֹרָה בְּמִנּוּרָה לְהִיתָרָא כִּרְ"שׁ בְּנֵר וְחֵדָא הוֹרָהּ הוּי וְאֵין גִּרְאָה דְּאֵין
לְהִיתָרָא: **דְּנִפְטָא אִיסוּר לְאִיִּשְׁטִיָּה.** פִּי בְּקוּנְט' אִפִּילוֹ לִרְ"שׁ וְכֵן
פְּרִיךְ רַבָּא בְּסִמּוֹן לִרְבֵּה וּרְבִי יוֹסֵף מ"ש מִלְּרִוּוֹת שְׂבַחְתָּר וְאִי שִׁיר ר'
דְּהֵבֵא אֲלִיבָא דִּר' שְׁמַעוֹן קָאִי וְאֵע"ר דְּרַב אִית לֵיה מוֹקֶשֶׁה יֵי גִבִּי מִטָּה
וּרְבִי יוֹסֵף מִנִּי מִשְׁמַע דִּיתֵי לֵיה מוֹקֶשֶׁה בִּפ' נוֹטֵל (לְקַמֵּן קִמְנָה): ²¹דְּקָאמַר
הֵבֵא אֲלִיבָא דִּרְ"שׁ קָאמַר וְלֵיה לֹא ס"ל וְמֵיהוּ גִרְאָה לִפְרָשׁ דְּהֵבֵא מִיִּירֵי
דְּדִמְשַׁח שֶׁל מִתְכַּת שֶׁרִי לְטַלְטוּלָה וְאִפִּילוֹ לִרְבִּי יְהוּדָה כְּדִתֵּיִל לְעִיל
יֵן דְּמֵאִס טִי' מִנֵּר יֵן וְרַבֵּה וּרְבִי יוֹסֵף שְׂרוֹ אִפִּי' לִרְבִּי יְהוּדָה לֵילָא
יֵי מִשּׁוּם דְּמֵאִס וְאִפִּילוֹ מִכִּסְיוֹ מִנָּה: [וְעִי' חוּס' מִנְחֹת מֵא: דִּירֵה ל' מִיִּלִּי:]
וְאִמַר

יִצְחָק

כוותיה, דאחא לאשמעינן דס"ל כ"ש בנה. מוס' הרא"ש. כד. (מ)דמית' ר' יהושע בן לוי. כה. בטופחת ובופת. מוס' מולין נ: ד"ה אינעל. כו. או דלמא הוורו בטופחת להיתרא כרבי בוס והשתא ניתא דלא מספקא ליה [ותחת] אם הוורו בטופחת לאיסורא ממלתא דפשיטא היא דשרי. ויבשר, אפי' של עוף לאמה איסור. מנצין. כט. מאי תבעי ליה לרבר רבי ויסק. מוס' הרא"ש. ג. רוחה. כז. ובני. מוס' הר"ן. ויבשר.